

Népnevelőink feladatai a kongresszusi határozatok végrehajtásáért

Zombori János elvtárs előadása a szegedi Pártoktatás Házában

Pénteken délután az üzemi, hivatali és kerületi pártszervezetek vezetői tagjai és népnevelőfelelősei a Pártoktatás Házában értekezletre gyűltek össze, amelyen megbeszélték feladataikat, kicserélték tapasztalataikat, hogy az elkövetkezendő időben még jobb és eredményesebb munkát végezzenek a béke megvédésének érdekében.

Az értekezleten Zombori János elvtárs, a Szegedi Pártbizottság első titkára tartott előadást „A kongresszusi határozatokkal kapcsolatos agitációs feladataink” címmel. Zombori elvtárs előadásában számos új szempontot, agitációs érvet és jó módszert ismertetett meg a jelenlévőkkel.

A Pártunk II. Kongresszusa a dolgozók életének hatalmas eseménye volt — kezdte meg előadását Zombori elvtárs. — A mi feladatunk segítséget adni pártfunkcionáriusainknak, népnevelőinknek, hogy munkájuk megjavításával még szorosabban és még keményebben állhassanak harcban minden becsületes dolgozót a béke megvédésének érdekében.

A nemzetközi helyzetet ismertetve Zombori elvtárs rámutatott arra, hogy a dolgozók valamennyien kések a békéért harcolni, de még mindig sokan vannak olyanok, akik nem látják tisztán, hogy ők személy szerint — a béke aláírásán kívül — mit tehetnek a béke megvédése érdekében.

Több és jobb munkával, harcos kiállással

—Eppen ezért népnevelőink mutassanak rá arra — mondotta Zombori elvtárs — hogy több és jobb munkával, harcos kiállással igenis meg tudjuk védeni békénket. A kapitalisták titkolták a háború okait a dolgozók előtt és isten-csapásnak vagy egyéb földöntúli dolognak tüntették fel a háború okait. Meri profitjuk úgy kívánta, nem hirtőltek világra, hogy a háborút emberek csinálják és az emberek meg tudják szüntetni, megakadályozni. Fontos, hogy népnevelőink ne felejtessen magyarázzák meg ezeket a tényeket a dolgozóknak, hanem világosan mutassanak rá arra, hogy a kapitalisták miért érdeklik a háborút. Beszéljenek arról, hogy az imperialisták terveit azért vallanak kudarcot, mert a Szovjetunió vezetésével állandóan erősödik és nő a békétábor ereje. A Szovjetunió megtagadta a dolgozókat arra, hogy szoros összefogásban igenis keresztül lehet húzni az imperialisták számításait. Mutassanak rá népnevelőink arra, hogy a békétábor erejének növekedését a Szovjetunió és a többi népi demokráciák ötvenes terveinek eredményei hűen tükrözi vissza.

Zombori elvtárs példaként hozta fel a stokholmi felhívást, amelynek eredményeként 500 millió dolgozó követelte az atomfegyver eltiltását. — A békétábor erejének növekedését bizonyítja az is — mondotta Zombori elvtárs — hogy a mi dolgozóink közül is számosan vannak olyanok, akik bár nemrég még passzívan viselkedtek, ha a békéért való harcos kiállásról volt szó, ma már felismerték a békeharc jelentőségét s nemcsak óhajtik a békét, hanem kemény munkával harcolnak is érte. Példa erre Papp Júlia, az Ecsetgyár dolgozója, aki ma már 300 százalékot teljesít, vagy Básti Gáborné, aki bekapcsolódott a békebizottság munkájába és így veszi ki részét a békéért folyó harcból.

Ismerfessük meg a háborús gyújtogatók minden gonoszágát

Zombori elvtárs beszélt arról, hogy a dolgozók között számosan vannak olyanok, akik belenyugodtak abba, hogy a béke erői legyőzhetetlenek, tehát nem szükséges fokoznunk a békeharcot. A népnevelőknek rá kell mutatniuk arra, hogy déli határainkon a Tito-banda uralkodik, amely a sorozatos provokációival új háborút akar kirobbantani. Eppen ezért állandóan fokoznunk kell békéért folyó harcunkat. A népnevelőknek munkájuk végzése közben minden esetben konkrétan kell rámutatniuk arra, hogy minden ember egyenként hogyan harcoljon a békéért: fokozza a termelést, ismerje meg a Szovjetuniót, hogy ezzel is még jobb munkát végezzen a béke megvédése érdekében. Népnevelőink fontos feladata az imperialisták állandó teleplezése és meggyűlöltetése. Meg kell ismertetniük a háborús gyújtogatók minden gonoszágát, hogy a dolgozók ezáltal is mind mélyebben gyűlöljék őket. Hozzuk fel példaként a koreai háború borzalmait, említsük meg, hogy a görög gyermekeket interambulánsokban kínozzák halálra, hogy anyjukkal együtt börtönbe rakják őket. El kell mondaniuk nép-

nevelőinknek, hogy az imperialisták hozzánk is elküldik ügynökeiket és kémeket, kulákok, jobboldali szociáldemokraták, volt gyárosok és csendőrök segítségével uszítanak a népi demokratikus államrend ellen.

A takarékoság és munkafegyelem szerves része a békeharcnak

— Az aláírásgyűjtési kampány — mondotta Zombori elvtárs — a népnevelők körében sok új tapasztalatot hozott felszínre. De megmutatta azt is, hogy a pártunkivüli dolgozók között is ezer és ezer olyan becsületes ember van, akik jó munkájukkal nagy segítséget nyújtanak a békéért folyó harcban.

Zombori elvtárs ezután arról beszélt, hogy a népnevelők hogyan használják fel felvilágosító munkájukban a takarékoság, az öt éves terv ismertetésének és népszerűsítésének, valamint a munkafegyelem megszilárdításának problémáit. Hangsúlyozta, hogy a takarékoság a szocializmus építésének egyik legfontosabb feltétele. Elmondotta Zombori elvtárs azt is, hogy az öt éves tervvel kapcsolatos problémákat részletesen, konkrétan ismertetsek a dolgozókkal. Mondjuk el például azt, hogy módosított öt éves tervünkben több mint 360 új gyár építését irányoztuk elő, ami azt jelenti, hogy minden 5 napban egy

új gyárat építünk fel, amelyek felépítéséhez azelőtt évtizedek kellettek. Így magyarázzunk meg minden tervbevetett alkotást és ne felejtsük el hozzátenni, hogy a kivitelezéshez és az üzembehelyezéshez ezer és ezer dolgozó kell, akik számára a felépítésnél, de az építkezéseken túl is kényerter biztosítanak. Mutassanak rá a népnevelők arra is, hogy számos olyan építkezést hajtnak végre, amelyek a tervben nem is szerepelnek. Ilyen például az újszegedi kút- és víztörvény, a Marx-térj 67 lakásos bérház, a domaszéki és újszegedi 40 kislakás, amelynek építését rövidesen megkezdjük.

— A munkafegyelem megszilárdítása érdekében — folytatta Zombori elvtárs — világosítsuk fel a későnjáró dolgozókat arról, hogy késésükkel milyen kárt okoznak népgazdaságunknak. Mutassanak rá a népnevelők konkrétan arra, mit jelent a munkaidő százszázalékos kihasználása. Jelenti elsősorban népgazdaságunk állandó erősödését, de maguknak a dolgozóknak is több fizetést jelent, hiszen magasabb teljesítményt érnek el.

— Pártunk II. kongresszusa — mondotta befejezésül Zombori elvtárs — meghatározta azokat a feladatokat, amelyeket a közeljövőben végre kell hajtunk. A kommunista népnevelőkön is múlik, hogy sikerrel oldjuk meg feladatainkat s a békéért folyó harc állandó erősítésével megvédhessük eddig elért eredményeinket s végrehajthassuk öt éves tervünket.

Szeminárium az előadás tapasztalatairól

A jelenlévők Zombori elvtárs előadását szeminárium formájában vitatták meg.

Bálint János elvtárs, a Magyar Kender Dolgozója felszólalásában elmondotta, hogy a békétábor ereje nemcsak a népi demokratikus államokban, hanem a kapitalista államokban is erősödik. Ezután elmondotta, hogy az üzemben eddig számosan voltak olyanok, akik munkaidejük nagyrésztét az üzemi részüktől távolos helyeken cigarettázva töltötték el. Így egy-egy alkalommal 15–20 percet is kiestek a munkából. Bálint elvtárs megmagyarázta ezeknek a dolgozóknak, hogy mit jelent népgazdaságunknak a 15–20 perces kiesés. Azóta a dolgozók kiküszöbölték ezt a hibát s az üzemre 102 százalékos normaátlaga 140 százalékra emelkedett.

Kuruczai elvtárs, az Alsóvárosi pártszervezet tagja elmondotta, hogyan dolgoznak az alsóvárosi pártszervezet népnevelői. Elmondotta, hogy a békealáírásgyűjtés során az egyik dolgozó paraszt ilyen kijelentést tett: „Aláírom a békét, de vajon lesz-e az aláírásomnak fogantatja?” A népnevelők a következőképpen világosították fel a dolgozó parasztot: „Tudjuk, hogy elvégezte a tavaszi munkálatokat, van gyümölcsöse és szép termést vár. Ha fagy jön és ha nem vigyáz, tönkre megy a termés. De a fagynak is van ellen-szere, a füstölés, ezzel meg tudja menteni a vetést és a gyümölcsöt.” A dolgozó paraszt megértette, hogy nem elegendő csupán aláírni a békévet, hanem jó munkánkkal harcolni is kell a békéért.

Farkas elvtárs, a kecskéstelepi pártszervezet tagja elmondotta, hogy vannak olyanok, akik, bár nem akarnak háborút, mégis ezt mondják: „Nem tőlünk függ az, hogy lesz-e háború, vagy sem.”

— A kecskéstelepi népnevelők — mondotta Farkas elvtárs — konkrét példákkal mutattak rá arra, hogy az imperialisták bizony számos esetben megmutattuk, hogy nem akkor robbantják ki a háborút, amikor akarják. A dolgozók ezek után világosan látták, hogy valóban sok függ az ő akaratuktól és ennek eredményeképpen a békealáírások gyűjtése során három új békebizottság alakult Kecskéstelepen.

Schwarz elvtárs elmondotta, hogy munkája közben állandóan magánál hord egy újságcikkkel, amellyel világosan rá tud mutatni, miért jelent óriási profitot az imperialistáknak a háború.

Tébesné elvtárs, felszólalásában arról beszélt, hogy a népnevelő munkák során minden esetben nézzük meg, amikor ellenvetéssel találkozunk, hogy ellenséggel, vagy megfélemlített emberrel állunk-e szemben. Sántáné elvtárs, a Jutagyról a kommunista példamutatásáról beszélt.

A szeminárium befejezése után a pártszervezetek vezetői tagjai s a népnevelőfelelősök új és gazdag tapasztalatokkal távoztak el a Pártoktatás Házából. Valamennyien megfogadták, hogy az elkövetkező időben még jobb munkát végeznek és minden erejükkel azon lesznek, hogy felvilágosító munkájuk során valamennyi becsületes, békeszerető embert szilárdan és tántoríthatatlanul sorakoztassanak fel a béke megvédésére.

ELŐADÁS A SZOVJET POLGÁRI JOGRÓL

A Magyar Jogász Szövetség és a Magyar-Szovjet Társaság által rendezett szegedi szovjet jogi tanfolyam legutóbbi előadását dr. Móra Mihály egyetemi ny. r. tanár tartotta „A szovjet polgári jog” címmel.

Bevezetőben a szovjet polgári jognak az egységes szocialista jogrendszerben elfoglalt helyével foglalkozott. Élesen rámutatott arra, hogy mennyire különbözik a szocialista polgári jog a kapitalista magánjogtól. A szovjet polgári jog forrásainak és a jogképeség szabályozásának ismertetése után részletesen kifejtette az előadó a szocialista tulajdon nagy fontosságát a Szovjetunió gazdasági-társadal-

mi életében, tárgyalta a szocialista tulajdonban álló vagyontárgyak megjelenési formáit és az állami jogok felettük való rendelkezési jogosságát. Szólt a személyi tulajdonról is. Kiemelte, hogy az nem szolgálhat munkanélküli jövedelem forrásaként és termelőszökekre nem terjedhet ki. A szovjet polgári jogban igen jelentékeny helyet foglal el az öröklési jog is, de a kapitalista öröklés a kizsákmányolás folytatására, a szovjet öröklés viszont a személyes tulajdon megerősítésére irányul. Móra professzor a szovjet polgári jog jelentőségének méltatásával fejezte be előadását.

Hódmezővásárhely jár az élen a Szentese és Vásárhely közötti mezőgazdasági versenyben

Hódmezővásárhely és Szentese még a tavaszi mezőgazdasági munkák megkezdésekor hosszulejáratú versenyszervezést kötött egymással. A napokban kiértékeltek az eddigi munkákat. A versenyben jelenleg Hódmezővásárhely jár az élen, ahol a dolgozó parasztok is versenyben végeztek a vetési munkákat. A jó eredmény még jobb munkára ösztönzi a vásárhelyi dolgozó parasztokat.

Magyar kormányküldöttség a prágai felszabadulási ünnepségeken

Az MTI jelenti: Csehszlovákia felszabadulásának hatodik évfordulója alkalmából május 5-e és 7-e között rendezendő ünnepségeken magyar kormányküldöttség vesz részt, amelynek vezetője Zsófnyecz Mihály kohó- és gépipari miniszter, tagjai Nógrádi Sándor, a honvédelmi miniszter első helyettese és Ernst Antalné, a Rákosi Művek sztahanovistája. A magyar kormányküldöttség május 4-én elutazott Prágába.

Szombaton délelőtt a kormányküldöttség megérkezett a csehszlovák fővárosba.

A magyar vendégeket a prágai főpályaudvaron Duris földművelési miniszter, Rais igazságügyi miniszter, David, a csehszlovák nemzetgyűlés alelnöke, Procházka altábornagy s a külügyminisztérium képviselőiben Gottwaldová, Čepicová asszony fogadta. Fogadásukra megjelent Boldoczki János magyar követ is.

Május 9 — a csehszlovák nép legnagyobb ünnepe

Csehszlovákia népe hatodszor ünnepli meg idén legnagyobb ünnepét, május 9-ét, a győzelem díszes napját. 1945 május 9-ek hajnalán, amikor tetőpontjára ért a prágai lakosság forradalmi felkelése, megérkezett a felszabadító Szovjet Hadsereg, elérkezett a szabadság, a szocializmus útjára lépés előfeltételei megteremtésének órája.

Május 5-én forradalmi felkelés tört ki Prágában, melyet a Kommunista Párt vezetett. Prága hős munkásai, bátor dolgozói fegyverrel a kezükben a kövezet barrikádjai mögül harcoltak a fasizmus ellen.

Egyszerű emberek harca volt a prágai felkelés, harc az új közvéltársaságért, a Szovjetunióval való örök barátságért. Ez a barátság éppen a hitleri bandák igájának lerázásáért folyó harc napjaiban mutatkozott meg a maga igazi valóságában. Ez a küzdelem húzta keresztül az amerikai-angol megszállók támogatta burzsoa reakció számításait. Az országnak a szovjet hadsereg által történt felszabadítása tette lehetővé, hogy a nép, élen a munkásosztállyal, megkezdhesse boldogabb jövőjének építését, ráleljen a szocializmus felé vezető útra. A fasizták és a hazai tőkés hitagok vereséget szenvedtek, a reakciókat pedig, akik 1948 februárban még egyszer utoljára kísérelték meg felülni fejüket, a dolgozók közös erőfeszítése visszautaztadukba, hogy onnan soha többé elő ne jöhessenek. A népi demokrácia Csehszlovákia valóságává vált és elfoglalta helyét a béke arcvonalán, hogy szilárdan harcoljon azok ellen, akik profitéhségük kiélegetésére új háborút akarnak ki-robbantani.

1945 májusában Csehszlovákia népe történetének új szakaszába lépett. Bizonyítja ezt az a tény, hogy az új közvéltársaságban megszünt a munkanélküliség, a nyomor, az éhezés, mely szomorú jellemvonása volt a kapitalista Csehszlovákiának. A bel- és külföldi kizsákmányolók nyomása alól felszabadult munkások, parasztok és értelmiségiek dolgozók alkotó ereje rövid hat év alatt csodákat művelt. Nincs az életnek egyetlen olyan szakasza, amely ne ezeknek az öröndetes alkotó erőfeszítéseknek lenne hű tükrökpe.

Bármilyen nagyok voltak is a háború okozta árok. Csehszlovákia gazdasága már 1948-ban elérte a háborúelőtti színvonalat. Ez annak köszönhető, hogy Csehszlovákia dolgozói teljesítették a Kommunista Párt által kitűzött helyreállítási terv feladatait. 1949-ben az ország dolgozói már megkezdtek az országépítés öt éves tervének teljesítését. Az öt éves terv határtalan lelkesedéssel fogadta az ország népe. A feladatok teljesítésének útjára olyan gyors volt, hogy Csehszlovákia Kommunista Pártjának Központi Vezetősége ez év február elején tartott ülésén már bejelentette, hogy az öt éves terv előirányzatait jelentősen fölemelik. A fölemelt terv jogosságát mi sem bizonyítja jobban, mint az a körülmény, hogy 1950 végén az ipari termelés 50 százalékkal haladta meg a kapitalista Csehszlovákia

ipari termelését annak ellenére, hogy az ország népessége csökkent. Szlovákia, mely azelőtt elmaradott, kizsákmányolt ország volt, egyre inkább ipari ágarrá válik. Ipari termelése az elmúlt esztendőben több mint 25 százalékkal emelkedett. Emelkedtek a munkabérek és ezzel emelkedett a lakosság fogyasztása is. A vajfogyasztás a háborúelőttihez viszonyítva 3 kilóról 4,85 kilóra, a hús fogyasztás 30 kilóról 35,90 kilóra, a búzaliszt fogyasztása 96,8 kilóról 137,4 kilóra, stb. emelkedett.

Ezek a sikerek a Szovjetunió önzetlen segítségének, a népi demokratikus országokkal való együttműködésnek, a Klement Gottwald közlétsági elnök által vezetett Csehszlovák Kommunista Párt körültekintő vezetésének és annak volt köszönhető, hogy a nép kézen állott ezáltalán megvédte a béke ügyét. Bizonyítja ezt az a tény, hogy az alkalmazottak 65 százaléka vesz részt a szocialista munkaversenyben, hogy a termelőszövetkezetek, melyeknek bázisa bővíti és melyek a falu szocializálásáért harcolnak, ma már több mint egymillió hektár földterületet művelnek meg.

Ilyen körülmények között el képzelhetőnek az olyan, bármilyen nagyok mutatózó akadályok, amelyeket ne lehetne legyőzni. Csehszlovákia dolgozói teljesíteni fogják az öt éves terv felemelt feladatait és ezzel hozzájárulnak a béke ügyéhez. Az ipari termelés például 1953-ban 98 százalékkal lesz nagyobb, mint 1948-ban volt. Az országépítés legfőbb iparágában, a nehéziparban, mely a szocialista építésnek és a lakosság életszínvonalának emelésének alapja, — négyeseresével fog emelkedni a termelés a műnhenelőtti évekhez viszonyítva. Ugyanakkor az összefogyasztás 53 százalékkal emelkedik.

Ilyen távlatok elé néz a csehszlovák nép. Soha ez a helyzet nem következett be, soha e kilátások nem valósultak meg, ha nincsenek az 1945. évi májusi napok. A csehszlovák nép, a Szovjetunió döntő segítségével akkor harcolta ki magának a jogot a boldogságra és a jólétre. Ezt a jogot, mely maradtalanul megvalósul, senki sem veheti el tőle.

A győzelem napján Csehszlovákia népe szeretetét és háláját tolmácsolja a nagy Szovjetunió, a nagy Sztálinnak, a béke zászlóvivőjének, hűségét Csehszlovákia Kommunista Pártjának és Klement Gottwaldnak, hitet tesz elszántságára, mellet, hogy az országban felépíti a szocializmust. Ezen a napon tesz hitet a mellett is, hogy szolidáris a harcoló Koreával, a nagy Kínával. A világ minden elnyomott népével, békeszerető emberével. Abban a szilárd meggyőződésben teszi ezt, hogy az új háborús bűnösök, a Trumanok, Churchillék, Eisenhowerek és a többiek alias tervét megtörnek azon a szilárd és megbonthatatlan egységen, mely 1945 májusában kivívta világszerte hatalmas győzelmet — a Szovjetunió és a népi demokratikus országok megdönthetetlen egységén.

A SzOT tiltakozó táviratot intézett Trumanhoz

A Szakszervezetek Országos Tanácsa a következő tiltakozó táviratot küldte Truman elnökhöz:

„A magyar szervezett dolgozók mély felháborodással értesültek arról, hogy a legfelső bíróság visszautasította William Mcgee azon kérelmét, hogy ügyét vizsgálják felül.

A leghatározottabban tiltakozunk az emberi jogok ilyen arcátlan megsértése és lábbaltiprása ellen. Követeljük William Mcgee azonnali szabadonbocsátását.

Szakszervezetek Országos Tanácsa, Apró Antal főtítár.”